

'Ik heb hier een veilig gevoel'

zorgt in zeeland
SVRZ

Korsakov-aanpak

'We richten ons niet op tekortkomingen, maar op mogelijkheden. Het zijn de gezonde stukjes die we aanspreken.'

Corrie van Ee is teamleider bij een bijzondere vorm van zorg: specialistische hulp en begeleiding voor mensen met het syndroom van Korsakov. De combinatie van drank en slecht eten brengt dit tot ontwikkeling. Aan de Ter Poorteweg in Koudekerke wonen en werken zo'n veertig mensen na een fatale vlucht in de alcohol.

De omgeving herkent vaak symptomen van Korsakov niet, of wil daar niks van weten. In de zorg weten ze er soms geen raad mee. Niet alle artsen en andere zorgverleners zijn bijvoorbeeld bekend met de unieke benadering van SVRZ op de Ter Poorteweg.

Er is zorg, structuur en duidelijkheid. Bovendien veel aandacht voor goede voeding. Vijf uur per dag zijn ze zinnig bezig: demonteren van allerlei spullen, meubels opknappen, klein drukwerk, werken in de moestuin of de tuinkas. Een enkeling doet elders vrijwilligerswerk.

Corrie van Ee: 'We zijn altijd op zoek: naar wat mensen willen, wat ze kunnen en wat wij voor hen kunnen betekenen.'

www.svrz.nl

Het verhaal van Ludy Cortvriendt

Het verhaal van SVRZ

'Welterusten schat, ik kom zo ook.' Als Ludy Cortvriendt even later naar bed gaat, ligt z'n vrouw rustig te ronken. De volgende morgen port hij haar om op te staan. Ze beweegt niet. Ergernis verandert in verbazing, in ongeloof, in paniek en verdriet. Elly is dood.

'Iemand dood naast je vinden; dat is de grootste klap van je leven. Je bent van slag. Je gaat je verdriet verdrinken.' Het is waar, maar niet de hele waarheid. Ludy Cortvriendt weet dat stiekem ook. Drank was z'n hele leven al een vriend en meteen z'n grootste vijand.

Niks aan de hand

Als jochie van zestien neemt hij z'n eerste pilsje. Net als z'n maatjes. Niks aan de hand. Wat rondhangen op het voetbalveld. Na de ambachtsschool werken op scheepswerf De Schelde. Hij gaat op dansles, achter de meiden aan, trouwt. Niks aan de hand. Maar dan: spanningen in het huwelijk, spanningen op het werk. Reorganisaties, verwijten thuis, de donkere wolk van een dreigende scheiding. Stress, eenzaam in z'n verdriet, miskend in z'n goede bedoelingen. Pils lijkt een prima medicijn tegen al deze kwalen.

Gaten in de hersenen

Ludy Cortvriendt is nu 66 en graaft in z'n geheugen naar zijn levensverhaal. Dat is een hele klus, want de alcohol heeft grote gaten gebrand in zijn hersenmassa. Korsakov is de uiteindelijke diagnose: welkom in de wereld van de vergeetachtigen. Samen met lotgenoten woont hij bij SVRZ in Koudekerke. Daar is een straatje met allemaal mensen die baat hebben bij de ouderwetse 3R-en: rust, reinheid en regelmaat. Ze krijgen er aandacht en verzorging. Ze hebben elkaar, de zekerheid van een veilige omgeving en een zinvolle dagbesteding. Vijf uur per dag zijn ze aan het werk.

Mensen helpen

'Ik voel me hier thuis. Op de demontage-afdeling ben ik lekker bezig; in mijn eigen tempo allerlei spullen uit elkaar halen. Ook ben ik de boodschappenjongen en ga elke vrijdag spullen inkoopen, samen met een vrijwilliger. Ik kook en bak graag en vind het leuk als mensen daarvan genieten. Het biljarten is gezellig, maar een kampioen ben ik niet. En verder help ik andere mensen een beetje; met luisteren, raad geven, zorgen dat ze niet gaan dwalen.'

Fijn is dat: mensen helpen. Ik ga hier nooit meer weg. Buiten ons straatje zou ik verloren zijn. Ik ken mezelf. Twee weken zou het goed gaan en dan terug naar af, naar de fles. De goot in, zo kun je dat wel zeggen. Hier heb ik...een veilig gevoel. Dat is het woord dat ik in mijn hoofd heb.'

'Ik ga hier nooit

meer weg'

Een heel leven

Ludy Cortvriendt denkt met vochtige ogen aan zijn vader, de stoere palingvisser die er altijd voor hem was. Aan de jaren op de scheepswerven, waar hij zo'n beetje de goedgezak was die je bij nacht en ontij kon optrommelen voor een klusje. Aan z'n mislukte eerste huwelijk, aan de dood van zijn tweede vrouw, aan z'n huidige vriendin waarmee het samenleven niet langer mogelijk bleek. Aan hoe hij anderen en zichzelf voor de gek hield over Koning Pils. 'Je kunt een heel leven niet meer terugdraaien. Maar ik ben blij dat ik weer mezelf kan zijn. En dat ze me waarderen.'

